

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 21.10.1971, sp. zn. 6 To 33/71, ECLI:CZ:NS:1971:6.TO.33.1971.1

Číslo: 12/1973

Právní věta: Tzv. jinou škodou ve smyslu § 442 odst. 2 obč. zák. (resp. § 179 odst. 3 zák. práce), kterou lze poškozenému přiznat, způsobil-li škůdce škodu úmyslně, může být i ušlý bankovní úrok, který by byl poškozenému připadl, nebýt škodné události.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 21.10.1971

Spisová značka: 6 To 33/71

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Náhrada škody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 132 141/1961 Sb. § 228 40/1964 Sb. § 442 ods. 2 65/1965 Sb. § 179 ods. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K odvolání obžalovaného A. S. zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 1971 sp. zn. 2 T 25/71 a obžalovaného A. S. uznal vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zák. proto, že jako účetní a později pracovník místního jednatelství Čs. státní spořitelny v Jezeřanech zpronevěřil částku 157 978,83 Kčs a kromě toho poškodil spořitelnu o ušlý bankovní úrok ve výši 27 034,17 korun. Za to jej odsoudil k trestu odnětí svobody v trvání devíti let, k trestu zákazu činnosti hmotně odpovědného pracovníka na dobu pěti let a k náhradě škody České státní spořitelně v částce 119 013 Kčs.

Z odůvodnění:

Pokud jde o povinnost nahradit uplatněnou škodu způsobenou ušlým bankovním úrokem ze zpronevěřené částky, vycházel odvolací soud z ustanovení § 442 odst. 2 obč. zák. Podle tohoto ustanovení při škodě způsobené úmyslně může soud přiznat náhradu i jiné škody, jestliže by nepřiznání této další náhrady odporovalo pravidlům socialistického soužití. „Jinou“ škodu je třeba rozumět újmu rovnající se zvětšení majetku poškozeného, které se dalo důvodně očekávat se zřetelem na pravidelný chod věcí, kdyby nebylo došlo ke škodné události. Zákon tedy dovoluje za určitých podmínek přiznat poškozenému i to, co mu ušlo v důsledku události způsobující škodu (tzv. ušlý majetkový prospěch). V daném případě jde o druh jiné škody ve smyslu § 442 odst. 2 obč. zák., resp. ve smyslu § 179 odst. 3 zák. práce. Tato škoda totiž vznikla jako následek úmyslné trestné činnosti obžalovaného. Poškozená spořitelna při dispozici s vklady, které si obžalovaný přivlastnil, by

na úrocích požadovanou částku získala, ať již by použila peněz pro účely půjček občanům nebo k odvodům státní bance. Přitom při uplatnění náhrady této částky poškozená organizace vycházela z nejpriznivější úrokové sazby (3 bankovního úroku) pro obžalovaného, neboť při poskytování půjček občanům je úroková sazba vyšší. Vzhledem k tomu, že tato škoda vznikla jako důsledek trestného jednání obžalovaného, který po řadu let využíval svých zkušeností z práce v peněžnictví k zastírání machinací s vklady a v důsledku toho dosáhla škoda takové výše, bylo by nepřiznání její náhrady v rozporu s požadavkem ochrany majetku v socialistickém vlastnictví a odporovalo by to i pravidlům socialistického soužití. Odvolací soud proto nevyhověl odvolání obžalovaného a uložil mu povinnost nahradit poškozené organizaci i tuto další škodu. Tento postup je také v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. ř., neboť i tato jiná škoda, kterou obžalovaný způsobil poškozené organizaci, je škodou způsobenou trestným činem, kterým byl obžalovaný uznán vinným a je s ním v příčinné souvislosti.